

Verdwalen in verhalen

De liefde van de Antwerpenaar voor haar taal
is logischerwijze een vanzelfsprekend verhaal.
Want wij doen niets zomaar, niets zonder meer.
Want als wij schrijven dan lauweren we,
want als wij spreken dan verheerlijken we.

Het begon allemaal bij die lyrische letter,
de majestueuze letter A.
Het begin van elk alfabet,
maar het blijft vooral onze A.

De letter die ons Antwerpenaren allemaal verbindt.
De letter die onze Antwerpse bladzijde versiert,
als de prachtige reusachtige wonderachtige letter dat ze is.

Die betoverende hartveroverende veelbelovende letter A,
blinkt in al haar pracht op de bladzijden van een oneindig aantal boeken.
De boeken met verhalen die gelezen worden door de Antwerpenaren.
Gelezen op de meest oogverblindende plekjes die onze Stad huisvest.

Maar al deze vertellingen vertalen zich in stapels boeken!
Hoe zorgen we ervoor niet te verdwalen in alle verhalen?
Dankzij de krachtige standvastige commune van stadslezers natuurlijk!
Dankzij hun lyrische lofzangen die ons leiden door het labyrint van boeken.
Wie zijn deze buitengewone boegbeelden in onze Antwerpse sage?
Wie zijn deze prestigieuze protagonisten van het Antwerpse verhaal?
Wij willen hun woorden laten horen!

*“Vanuit alle hoeken brengen jullie ons boeken,
Voor ons, de hongerige commune van stadslezers.
We zijn niet verlegen om als wilde beesten ettelijke alinea's te verslinden,
als piranha's storten we ons op de pagina's.
Rukken de hoofdstukken aan stukken met onze vlijmscherpe blikken.”*

*“2 jaar zijn wij al trotse stadslezer, en wij aanschouwen dit collectief ongezien groeien.
Voorwaar we zien het voor onze ogen als een prachtige bloem open bloeien.
Onze brillenglazen dampen dan wel aan,
onze vingers zijn dan wel ruw gelezen,
maar wij leiden de Antwerpenaren door het doolhof van verhalen.
Wij zijn jullie vuurtoren op die wilde wateren van vertellingen,
wij, wij zijn jullie stadslezers”*

Proza-K

© stadsgedicht Antwerpen 2022